

אחד מפורסים לנגיד, אך שהיו מקטני אמנה והיה שם בבהמ"ד [בבית המדרש] ברית מילה בראש השנה. וזהו

ידוע כי מלין התינוק קודם תקיעת שופר, ואיחרו לתקוע עבור שהמתינו עד שיביאו התינוק למול. אזי נתמלא הגבאי הנ"ל חמה ואמר בחרי אף: "אם אברהם אבינו היה חתך את חוטמו, אזי היו מוכרחים כולם לחתוך את חוטמם!" אזי אח"כ באותה שנה בחודש מנחם אב חלה בחוטמו חולי הנקרא ראק ר"ל [רחמנא לצלן]. אזי נסע לקיעו לקאדעמיע למצוא לזה מזור ותרופה והי' שם עד יו"כ [יום כיפור] וערב יו"כ [יום כיפור] אמרו לו הרופאים שאין לו תקנה אחרת, רק שצריכים לחתוך את חוטמו. וחתם להם בכתב שאם אולי ימות תחת ידיהם לא יהיה להיורשים עליהם שום טענה. וביום הכפורים חתכו את חוטמו ומת תחת ידיהם ואח"כ נתנהו ביורה גדולה וטגנו אותו על שומן משוש שהיה בעל בשר מאוד והרופאים צריכים שומן אדם לרפואה. והא דלא נענש מיד משום דאמרי' בסוטה דף כ' יש לה זכות חולה שנה כו'. ובודאי היו לו זכותים שהגינו עליו עד שנה ועשרה ימים ואף דחזינו שרשעים עושים מה שלבם חפץ

הסגנון. גם ידעתי שם האיש ומשפחתו. מהמעשה הזאת
נוכל ללמוד מוסר השכל שלא ירחיב האדם את פיו לרבר
מה שעולה על רוחו ושלא יתלוץ אדם ממלות התורה
הקדושה ח"ו :

הסגנון. גם ידעתי שם האיש ומשפחו.
מהמעשה הזאת נוכל ללמוד מוסר השכל שלא
ירחיב האדם את פיו לדבר מה שעולה על רוחו
ושלא יתלוצץ אדם ממצות התורה הקדושה
ח"ו [חס ושלום]: